

Ευδαίμονες κάτοικοι τῆς πρωτεύουσας! Ἐχετε θεατρικὴν season, ὡς ἡ Λόνδρα, ἔχετε ἑπτὰ ἡμέρας καθημερινὰ φύλλα, ἔχετε κοινότορον ὅσον οὐδέποτε ὡνευρέθησαν οἱ παρισίνοι, καὶ πολιτικὸν βίον οἷον οὐδέποτε ἐφανερώθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου, καὶ ὁμοίως τολμάτε, ἀκούω, νὰ παραπενησθε! Δὲν σὰς ἀρέσκει, λέγετε, ὁ Pétrovitz καὶ θέλετε τὸν Wachtel· δὲν σὰς εὐχαριστεῖ ἡ Ritta καὶ θέλετε τὴν Patti· δὲν σὰς ἀρεῖ τὸ θέατρον τοῦ Φαλήρου μὲ τὰς 1600 ἡμερημένας του θέσεις καὶ θέλετε τὴν μεγάλην ὕπεραν τῆς Βιέννης· δὲν σὰς φθάνει ἡ ξυλίνη γέφυρα τοῦ φαληρικοῦ σιδηροδρόμου καὶ ὄνειρεύεσθε τὰς μεγάλας κρεμαστὰς γεφύρας τῆς Ἀμερικῆς. Δὲν σὰς ἀρεῖ τέλος πάντων τὸ Σουλονεῖον καὶ τὸ καφενεδάκι τῆς Ἐκθέσεως καὶ ὁ Κραγετάνος, καὶ ἡ ἰταλικὴ δραματικὴ εἰσαγὰ, καὶ ποθεῖτε Cremorn's Garden, καὶ Δάσος τῆς Βουλώνης, καὶ τίς οἶδε τί ἄλλο ἀκόμη. Ὁ Μάρκος Βότσαρης τοῦλάχιστον, ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ μελοποιεῖα— ὡς τὴν ἀπεκάλεσεν ἡ Ἐφημερίς— δὲν σὰς συγκινεῖ; Ἐγὼ ἔκλαυσα προχθὲς ἐξ εὐχαριστήσεως ἐθνικῆς, βλέπων ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰς λερωμένας ἐκείνας φουστανέλλας καὶ τὰ πολυποικίλα καλαματιανὰ ἐνδύματα τῶν γυναικῶν τοῦ Σουλίου, συνεκινήθη δ' ἀληθῶς ὅτε εἶδον τὸν Γερμανὸν συνάζοντα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰς ῥιφθίσσας ἀνθοδέσμας καὶ προσφέροντα πάσας εἰς τὴν prima donna, πλὴν μιᾶς καὶ μόνης, δι' ἧς ἐνόμισε καλὸν νὰ στολίσῃ τὴν ἀρχιερατικὴν τοῦ ζώου.

Ἀχάριστον καὶ δύσκολον ἀναντιρρήτως εἶνε τὸ κοινὸν εἰς ὃ ἀποτείνεσθε, κύριε Συντάκτα. Ἐγὼ σὰς ἐξομολογοῦμαι, ὅτι ἤλθον εἰς Ἀθήνας, ἵνα χασμηθῶ, καὶ ἀναγκάζομαι νὰ ἐπανέλθω εἰς Λονδίον, διότι δὲν ἀντέχω πλέον εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς διασκεδάσεις· ἐκεῖ τοῦλάχιστον θὰ ἤμπορέσω νὰ στενοχωρηθῶ, νὰ πλήξω ὀλίγον ἐν πάσῃ ἀνέσει, μὴ κινδυνεύων νὰ ἀκούσω καὶ τὸν Faust τοῦ Γκουινώ, ὃν ἀκούω ὅτι προετοιμάζει διὰ τὸ τρισόβιον ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἢ εἰσαγὰ τοῦ σιδηροδρόμου μισθώσασα μάλιστα καὶ εἰδικὰς περὶ τοῦτο ἐπισημότητας.

Συγχαρήσατέ με, Κύριε Συντάκτα, διὰ τὴν ἐνόχλησιν, καὶ δέξασθε τοὺς ἀποχαιρετισμοὺς τοῦ κατενθουσιασμένου.

Δούλου σας
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΡΑΪΔΟΥ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Φίλιτατε „Ἀσμοδαῖε“,

Δὲν ἐκοιμήθην χθὲς ποσῶς, καὶ ποιητὴς δὲν εἶμαι, ὅν νὰ δοξάζουν, ὡς θαρροῖ, μωραὶ τοιαῦται φῆμαι πῶς δὲν κοιμᾶται, δὲν πεινᾷ, δὲν τρώγει καὶ δὲν πίνει. Ἐμὲ τὸ μεσονύκτιον φρικτὰ μὲ τέρπ' ἢ κλίνη. Ἀλλὰ δὲν ἐκοιμήθην χθὲς· καὶ εἶχα συγκινήσεις . . . καὶ ἐπιθυμῶ τὸ αἴτιον καὶ σὺ νὰ τὸ γνωρίσης.

Ὁ καύσων ἦτο ἀρκετὸς, λαμπρὰ ἦν ἡ σελήνη, τὰ θέατρα εἰσέγησαν, καὶ ἡ φωτεινὴ γαλήνη μὲ ἄφινε τὰ μυστικὰ ν' ἀκούω τῆς ψυχῆς μου, μ' ἐπόνει δὲ τὸ ἥμισυ θαρρῶ τῆς κεφαλῆς μου. Ἀλλ' ἀδιάφορον ἔγώ μ' αὐτὰ δὲν ἐκοιμήθην καὶ εἰς σκέψεις φιλοσοφικὰς τοιαύτας ἐπλανήθην.

Δέν με ἀρέσκουν αἱ πολλαὶ γυναῖκες εἰς Ἀθήνας· (ἐξαίρεσον, παρακαλῶ, ἐκάστου τὰς Ἐκείνας). Εἰς χώραν τῶν καλλιτεχνῶν Φυτάλη καὶ Βιτάλη εἶν' ἐντροπὴ τόσον πτωχὰ νὰ ἔχωμεν τὰ κάλλη. Στενάζει ὁ Μπλακατὲς, μαραίνεται ὁ Βιτσάρης, ὁ Βροῦτος ἐλησημόνησε τί πράγμα εἶναι Χάρις.

Ἡ μὲν γελᾷ, ὡς ἔγκλημα ὁ γέλως της ἂν ἦτο, καὶ τὸν συστέλλει, τὸν κρατεῖ, τὸν κρύπτει, καὶ ἐγὼ πλήττω. Ἡ ἄλλη ὅταν ὀμιλῇ τοιοῦτον προσποιεῖται, τὰ χεῖλη σφίγγει καὶ ὀλονὲν σαλεύει καὶ κινεῖται, ὥστε θαρροῖς ἐξέρχεται εἰς ὄφιν μὲ τὰς λέξεις, καὶ τὴν ζωννύει. Τόλμησε μ' αὐτὴν λοιπὸν νὰ παίζῃς.

Τὸν Εὐρυπίδην μ' ἔκαμε μί' ἄλλη ν' ἀδικήσω, τὸ «κόσμον φέρει γυναίξιν σιγῇ» νὰ τὸ μισήσω. Τρεῖς ὥρας δὲν ὀμίλησε, δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα. ἔφυγα καὶ ἐπερίμενα τὴν λέξιν της ἀκόμα. Θὰ περιμένω καὶ αὔριον, καὶ ὅπου ἂν πηγαίνω, ἀλλ' ὁμοίως tout est poule mieux. Καλλίτερον ἂς πρᾶσμένω.

Μί' ἄλλη μ' εἶπεν ἀγαπᾷ τὴν ποίησιν μὲ τρέλλαν. Μὲ τοῦ λαίμου της ἐπαίξε τὸ τρίχαπτον (δαντέλλαν), καὶ διηυθέτει τὰς πτυχὰς πολὺ μακρὰς ἐσθῆτος. Εἶν' ἀληθὲς πῶς ἔκαμνον αὐτὰ ἐπιχαρίτως). Ἡ ποίησις! ἡ ποίησις! ἐστενάζει καὶ ἐλάλει, καὶ ἐπώλησεν εἰς γέροντα καὶ ποίησιν καὶ κάλλη.

Τώρα ἀκόμη προσπαθεῖ καὶ ἀκόμη νὰ μᾶς πείσῃ, ἐτοιμὴ καὶ τὸν γέροντα, ὡς λέγουν, νὰ πουλήσῃ. Ἀλλ' ἔχασε τὴν χάριτα, καὶ πάλιν προσποιεῖται. Τρεῖς στίχους κάθε ποιητοῦ συγχρόνου ἐνθυμείται. Ὡστε τοὺς δέξω μου αὐτοὺς καὶ ἂν τοὺς ἀναγνώσῃ, πῶς δὲν θὰ τοὺς ἐνθυμηθῇ, πιστεύω, νὰ θυμώσῃ.

(ἔπεται συνέχεια)

ΦΛΟΞ.

Ἐκ Κεφαλληνίας ἐλάβαμεν χθὲς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα.

«Πρὸς ἀνεπηρέαστον διεξαγωγὴν ἐκλογῶν Δήμαρχος Καρύδης μετεμόρφωσε δημοτικὸς κλητῆρας εἰς ἀστακούς.»